

Olv.: ApCsel 10,34a.37-43 – Kol 3,1-4 – Jn 20,1-9
Péter és János a sírnál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket húsvét vasárnapján ide a templomba, ahova azért jövünk, hogy a feltámadás üzenetét felfogjuk - amennyire ez embernek lehetséges - és aztán ezzel az üzenettel elinduljunk a világba. Hiszen Isten az ő szeretetét minden embernek szánja. Minden embert éltet, hívogat az Ő jóságával. Erre van szükségünk.

A szentolvasmányt és a szentleckét két asszony olvassa fel ezen a reggelen, mert az asszonyok azok, akik akkor, azon a hajnalon először Jézus sírjához siettek. Ők azok, akik az örömhír első hirdetőivé váltak. Köszönjük az édesanyák, az asszonyok szolgálatát, az élet szolgálatát és az örömhír gondozását, amit ránk bízott az Isten. Bármennyire igaz az, hogy a világot formáló igazságok hordozói általában a férfiak, - legalább is ez látszik a hírközlő eszközök nyomán, - de azért az élet fölött az asszonyok öröködnék.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Isten körül minden az Életről szól, hiszen Isten az Élet szerzője. Tegnap este arról elméltünk, hogy Isten nem engedhette meg, hogy az általa elgondolt létezés a halál martaléka legyen.

***Húsvét hite, a feltámadás hite egy új Élet kezdetéről szól,
egy új Életútról, egy olyan útról, amely az ember Életét jelenti.***

Ezt a titkot továbbgondolva, miképpen önthetné szavakba az ember a fölismerését? Miképpen fogalmazható meg ez az igazság? Érintheti lelkünket ez a megfogalmazás:

***Húsvét: Isten felénk fordulása!
Húsvét azt az igazságot jelenti, hogy Isten az ember felé fordul.***

Ez a találkozás az ember életét megváltoztathatja. Az ember átalakulhat, megváltozhat és új igazságok szerint formálhatja, alakíthatja az életét.

Itt a mi ambónk homlokzatán látható Jézus találkozása a szamáriai asszonnyal. Ezzel a történettel kapcsolatosan elméltünk arról, hogy nagy bátorság kell ahhoz, hogy az ember az evangéliumi történeteket folytassa. Nem elegendő ismerni a történeteket. Ezeket azért írták le a Bibliában, hogy az ember folytassa ezeket a mindennapjaiban és megjelenjen a gondolkodásunkban, a cselekedeteinkben az üzenet.

A mai vasárnap is erről szól: nem elegendő hallgatni az üzenetet, az embernek cselekednie kell. Jaj azoknak, akik csak tudják az igazságot, de nem teszik. Húsvét azt üzeni, hogy az Élet azok kezében van, akik cselekednek.

A húsvéti történet arról szól, hogy Isten kezébe vette a világ sorsát.
Kezébe vette az ember ügyét és azt várja tőlünk,
hogy azzal a fölismeréssel éljük a mindennapjainkat, hogy az Isten felénk fordult.

***A feltámadás pillanatát életünk számtalan pillanata jeleníti meg,
- hiszen nincs szemtanúja -
ezek azok, amikor rádöbbenünk arra, hogy felénk fordult az Isten.***

Az asszonyok még napkelte előtt siettek a sírhoz. Tegnap este róluk elméltünk. Ma egy másik asszonyról hallunk, Mária Magdolnáról, aki nagyon hálás Jézusnak, mert Jézus találkozott vele és semmit sem kérdezett tőle, nem foglalkozott az életével, hanem *egyszerűen megszólította*. Ebben az odafordulásban ez az asszony fölismerte az élete értelmét. Egy életen át hálás volt ezért és ebből a találkozásból élt.

Ez a mai evangélium tele van dinamikával, csupa mozgás.

A húsvéti hit egy dinamikus igazság.
Azok sejtene meg ebből valamit, akik mozdulnak.
Nem elegendő tudni az igazságot.
Az ember az igazság ismeretében beveti magát,
mert csak ebben az esetben beszélhetünk életről.

Húsvétvasárnap hajnalban Mária Magdolna siet a sírhoz. Látja, hogy üres a sír, akkor fut az apostolokhoz, a tanítványokhoz, szól Péternek, Jánosnak, ők is futnak a sírhoz. Annyi megjegyzést hallunk, hogy János látta és hitt. A Szentírás-magyarázók szerint János visszaidézte mindazt, amit Jézus mondott magáról és hitt. Hitt Jézusnak, aki mindent előre megmondott, hitt az Életnek.

Mária Magdolna ismét visszajön a sírhoz és ott sírdogál. A következő evangéliumi részben olvasható, hogy egy angyal jelenik meg és kérdezi: “Miért sírsz?” “Elvitték az Uramat és nem tudom hová tették.” Akkor elindul a sírtól és Valakivel találkozik a kertben. Megszólítja: - Elvitték az Urat a sírból. Ha Te vitted el, mondd meg, hová tetted! - Azt gondolta a kertész az, a temető őre és csak sírt.

Nem látják egymást a kertésszel, mert háttal vannak egymásnak.
Ez egy rendkívül fontos mozzanat.
Ez a jelenet Isten és ember kapcsolatának a képe.

A Golgota ezt a képet megrendítően jeleníti meg az egész világnak.
Elhagyta az Isten az embert.

“Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”

Elhagyta Istent az ember,
mert Júdas elárulta, Péter megtagadta,
az apostolok mentették az életüket és elbujdostak.

Isten és ember kapcsolata, Isten és ember képe: egymásnak hátat fordítanak.

A görög Szentírás Isten és ember képét a bűnről így írja le: - A bűn az, amikor az ember hátat fordít az Istennek. - A bűn az, amikor az ember otthagyja az Istent, becsapja maga mögött az ajtót, ugyanúgy, ahogy az őszülők a paradicsomban.

A kertész odafordul az asszonyhoz és megszólítja: "Mária"

Ebben a pillanatban, ebben az odafordulásban

Mária fölismeri a Mestert. "Rabboni."

Ebben az odafordulásban benne van mindaz az igazság,
ami őt már megszólította és végérvényesen meghatározza az életét.

A feltámadás hite ezt jelenti: az Isten odafordul az emberhez!

Úgy, ahogy a paradicsomban kereste Isten az őszülőket. Odafordul az emberhez. Ez az odafordulás a feltámadás hite. Ez a megváltás hite.

Az az ember, akihez odafordul az Isten és aki ezt fölfogja, az megváltozik.
Fölismeri az Élet értelmét, átalakul. A teológia nyelvén megtér Istenhez.

Reggel a Vasárnapi Hírekben olvastam egy érdekes cikket, a címe: Isten a barátja.
Egy dán tudós, egyetemi tanár kísérletekkel bizonyította, hogy amikor az ember imádkozik, akkor az agyában az a rész aktivizálódik, amikor az ember a barátjával beszélget. Egy másik kísérletben a télapóval kapcsolatos kérdésekre válaszolva viszont semmi ilyen eredmény nem jelentkezett. Erre azt mondja ez a dán tudós: Aki imádkozik, az az Istennel barátkozik.

Miképpen jelenhet meg ez a dinamika, ez az újdonság az életünkben?

***Úgy, hogy fölfogjuk, hogy az Isten felénk fordult
és elindulunk egymás felé.***

Jézus nem csak Mária Magdolnával találkozott, hanem övéivel is. Az övéi, az apostolok ebből a találkozásból születtek. Jézusnak ez az odafordulása aktivizálta őket. Ez az egyház titka. Az egyház nem csupán valamilyen szervezet, még kevésbé olyan alakulat, amelynek különböző feladatai vannak ebben a világban. Nem.

Az egyház az a közösség, amely Jézus odafordulásából született.

Az egyház tagjai azok, akik ebből élnek.

Az egyház legfontosabb küldetése erről tanúskodni.

Nem a tanítás a legfontosabb, hanem a tanúskodás Jézusról,
aki egyszerűen odafordul az emberhez.

Azt várja tőlünk a világ, az egyháztól, a keresztényektől, a hívőktől

- húsvétra hivatkozva mindenképpen – ,

hogy mozduljunk, induljunk el

és éltessek a többieket ezzel a nagy ajándékkal.

Mutassuk meg Istenbe vetett hitünket cselekedeteinkkel.

+ A M E N +